

det var Tider til at øve Sparsommelighed. Hvis man vilde prøve en Indskrænkning der, vilde det sikkert vise sig, at der kan spares ikke saa faa flere Penge, end der vil spares ved det Lovforslag, der foreligger. Jeg kunde ønske, at vi gennem en Udvalgsbehandling, der sikkert kan blive ganske kort, kunde opnaa en Indskrænkning, ikke blot for Livgardens Vedkommende, men ogsaa for andre Korps, saa at vi indkaldte færre, end vi plejer, netop under Hensyn til, at vi alle er enige om, at en saa stor Styrke som den, vi har nu, skal vi ikke fremtidig have.

Saa er der Spørgsmaalet om de 400 Arbejdssoldater, der skal indkaldes. Den højtærede Forsvarsminister siger — og det er sikkert rigtigt —, at hvis vi ikke faar dem indkaldt, vil den militære Uddannelse for de Fodfolksbatailloner, der bliver indkaldt, ikke blive saa fuldent som ellers; men kunde vi ikke i disse Overgangstider nøjes med lidt mindre militær Uddannelse af det indkaldte Mandskab? Det forekommer mig, at vi godt kunde spare de 400 Mand og klare os med det Mandskab, der blev uddannet i Sommer, selv om den Uddannelse, det har faaet, er blevet saa mangelfuld, fordi det har maattet forrette anden Tjeneste, der ikke strengt taget havde med Militærtjeneste at gøre. Naar vi nu paa alle Omraader anstrenger os for at finde Punkter, hvor der kan spares, skulde vi saa ikke spare de 400 Mand?

Samtidig vilde jeg mene, der maaske kunde opnaas endnu mere Besparelse i Aar paa Militæromraadet. Der er paa Finanslovforslaget foreslaaet paa Krigsministeriets Budget til Krigsmateriel $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., til Fæstnings- og Bygningsvæsen $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og under Marineministeriet til Artilleriemateriel og Søminemateriel $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. samt til Øvelsesudrustning $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Denne sidste Post betyder, at en hel Del Skibe, som det er meget kostbart at udruste, skal sendes ud paa Øvelsesekspedition, som det kaldes. Til disse Ting, jeg her har nævnt, skal der i det kommende Finansaar anvendes $10\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Nu er det vel ikke muligt, saa længe Hærloven af 1909 gælder, at faa alt dette strøget. Der er visse Vedligeholdelser af Bygninger og andet Materiel, som man naturligvis maa opretholde, for at det ikke skal gaa helt i Forfald, men paa en hel Del Anskaffelser, og navnlig paa disse Øvelsesudrustninger indenfor Marinen, som koster $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., kan der spares ikke lidt, hvis man er klar over, at man ikke for Fremtiden skal opretholde en Militærordning

som den, vi har nu. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Forsvarsminister at overveje, om der ikke her var et Omraade, hvorpaa der kunde spares. Naar der ellers kommer Krav frem fra den ene eller den anden Side, faar vi altid at vide, at det har vi ikke Raad til, vi kan overhovedet ikke yde Bevillinger paa Omraader, hvor vi ikke tidligere har ydet saadanne, og da vi oven i Købet skal foretage Beskæringer mange Steder, hvor det kunde være ønskeligt at opretholde nuværende Bevillinger, synes jeg, vi alle maatte kunne blive enige om, at paa dette Omraade skal der foretages Nedsættelser i Fremtiden. Jeg er overbevist om, at vi med en lille Smule god Villie, uden at der sker stor Fortræd, i Stedet for at udgive $10\frac{3}{4}$ Mill. Kr. i Aar kunde nøjes med 5 Mill. Kr., og naar vi saa foretager de Besparelser i direkte Tilslutning til Lovforslaget, som jeg har nævnt, kommer vi op paa 6—7 Mill. Kr.s Besparelse. Det er dog et Tal, det er værd at regne med, og jeg vil henstille til den højtærede Minister at stille sig velvillig til det, jeg her har sagt, saa vi i Udvalget kan faa nogle Ændringer foretaget i Lovforslaget og derigennem naa til et mere tilfredsstillende Resultat end det, Lovforslaget vil bringe; thi man kan næsten sige, at de Besparelser, Forsvarsministeren foreslaar i § 2, sluger han i § 1. Hvis det er Meningen, at Hærstyrken skal blive i Sønderjylland hele Aaret, tager den højtærede Minister i hvert Fald under § 1 det meste af det, han sparer paa § 2. I gamle Dage var det en fast Regel ifølge Anmærkningerne paa de to militære Budgetter, at hvad Forsvarsministeren sparede paa den ene Konto, kunde han bruge paa den anden. Det er en Eneret, Forsvarsministeren har haft fra gammel Tid, men det synes, som om de Lovforslag, vi nu skal have fra Ministeren, bygges paa det samme Princip. Man vil spare noget af Fodfolket, men samtidig sender man en ekstra Styrke til Sønderjylland, en Styrke, som efter min Mening er fuldkommen unyttig og overflødig. Jeg vil anbefale den højtærede Forsvarsminister at stille sig velvillig til, at der her spares, hvad der kan spares.

Parkov: Det forelagte Lovforslag omhandler Afgivelser fra Hærlovens Bestemmelser om Indkaldelser og Uddannelse i Aaret 1921. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa de Betragtninger, som det ærede Medlem L. Hr. Rasmussen fremsatte med Hensyn til Besparelser paa andre Omraader, dog alle sammen indenfor det mili-